

Lidská práva: 57. Zatykač na Putina a válečné zločiny na Ukrajině

The infographic features a black background. On the left is a portrait of Vladimir Putin. To its right are the logos of the International Criminal Court and the United Nations Human Rights Office of the High Commissioner. An orange banner at the top right contains the text 'Lidská práva'. At the bottom, the title 'Zatykač na Putina a válečné zločiny na Ukrajině' is written in white.

Lidská práva

**Zatykač na Putina
a válečné zločiny na Ukrajině**

Lidská práva

Tribunál v Haagu vydal zatykač na Putina, obvinil ho z válečných zločinů

Na V. Putina byl vydán zatykač.

[Mezinárodní trestní soud v Haagu](#) (ICC) vydal zatykač na ruského prezidenta Vladimira Putina. Obvinil jej z válečných zločinů spáchaných na Ukrajině. Zatykač vydal i na zmocněnkyni Kremlu pro práva dětí Marii Lvovou-Bělovovou.

Ruská ombudsmanka pro děti Maria Lvovová-Bělovová ukradla 15-tiletého kluka z Mariupolu a udělala si z něj svého syna. A poděkovala za to Putinovi.

Soud zahájil jejich stíhání kvůli útokům na civilní infrastrukturu a únosům ukrajinských dětí z okupovaných území do Ruska.

Soudci usoudili, že existují „opodstatněné důvody domnívat se, že každý podezřelý nese odpovědnost za válečný zločin nezákonné deportace populace a nezákonného přesunu obyvatelstva z okupovaných oblastí Ukrajiny do Ruské federace,“ uvádí list The Guardian. Podle soudu tím způsobili újmu ukrajinským dětem.

Původně soudci zvažovali, že zatykače budou tajné. Rozhodli se ale, že bude lepší, když budou známy veřejnosti. Soudci tím chtějí zabránit páchaní dalších zločinů.

OSN popsala válečné zločiny na Ukrajině

Nezávislá vyšetřovací komise pro Ukrajinu při OSN ve své poslední zprávě popsala jeden ze způsobů, jakým Rusové mučili ukrajinské zajatce a civilisty na okupovaném území.

Připojili jim starý armádní telefon na prsty, chodidla nebo genitálie a následně do nich pouštěli výboje elektrického proudu. Metodě přitom přezdívali „zavolat Putinovi“ případně „zavolat Leninovi“.

Další metody mučení zahrnovaly věšení spoutaných zajatců ze stropu tzv. „na papouška“, škrcení

pomocí kabelů, dušení igelitovým pytlím nebo plynovou maskou.

Komise eviduje také nejrůznější formy znásilňování a jiného sexualizovaného násilí nejen u zajatců, ale také na civilní populaci, a to na obětech ve věku od 4 do 82 let.

Zajatci byli podle komise pravidelně bití za mluvení ukrajinsky nebo za to, že si nepamatovali text ruské hymny. Na zajatcích z řad ZSU pak Rusové prováděli tzv. „denacifikační sezení“, která ale znamenala jen dlouhé bití a jiné fyzické trýznění.

V krajních případech byly zajatci nuceni se dívat na smrt spoluzajatců, kteří mučení fyzicky nevydrželi, nebo byli svými vězňáky na konci mučení zavražděni.

Komise také popsala desítky případů, kdy obě strany konfliktu útočily na civilní obyvatelstvo a civilní infrastrukturu a kdy neexistoval žádný vojenský cíl, který by mohly útoky sledovat, nicméně konstatuje, že pouze zlomek takových útoků byl dílem ukrajinských ozbrojených sil.

Rusové se také měli dopouštět mimosoudních poprav na okupovaných územích, často pouze kvůli tomu, že oběti vyjádřily slovní podporu Ozbrojeným silám Ukrajiny, mnohdy šlo dokonce o pouhé domněnky ze strany Rusů.

Komise dále konstatuje, že Rusové cíleně ostřelovali evakuační trasy civilistů a po civilistech opakovaně pálili. K tomu komise informovala, že nešlo o ojedinělé incidenty, ale spíše systematický problém.

Celou zprávu si můžete přečíst na stránkách [Vysokého komisaře pro lidská práva při OSN](#). Je to skutečně hrozné čtení. Zejména, když si člověk vzpomene, že přesto všechno má ruský režim i v našich končinách kolem čtvrtiny populace za fanoušky. Hnus.

Americký historik Timothy Snyder vystoupil na zasedání Rady bezpečnosti OSN

Rusko v úterý iniciovalo schůzi Rady bezpečnosti OSN, aby diskutovalo údajnou „rusofobii“. Na zasedání byl přizván také americký historik a přední světový odborník na střední a východní Evropu, holokaust, totalitní režimy a fašismus profesor Timothy Snyder. Tady je jeho pojednání o „rusofobii“ v odpovědi na nehoráznou, ostudnou a cynickou iniciativu ruského vyslance:

„Dámy a pánové, předstupuji před vás jako historik dotčeného regionu, jako historik východní Evropy, konkrétně jako historik masového zabíjení a politických zvěrstev.

Jsem rád, že jsem byl požádán, abych vás informoval o používání termínu „rusofobie“ ruskými státními aktéry. Věřím, že taková diskuse může objasnit něco o charakteru ruské agresivní války na Ukrajině a ruské nezákonné okupace ukrajinského území. Budu hovořit stručně a omezím se na dva body.

Prvním bodem je, že poškozování Rusů a poškozování ruské kultury je především důsledkem politiky Ruské federace. Pokud někoho znepokojuje poškozování Rusů a ruské kultury, pak by se měl zabývat politikou ruského státu.

Můj druhý bod bude spočívat v tom, že termín “rusofobie”, o němž dnes diskutujeme, byl během této války zneužit jako forma imperiální propagandy, v níž se agresor prohlašuje za oběť. V tomto roce pak posloužil k ospravedlnění ruských válečných zločinů na Ukrajině.

Dovolte mi začít od prvního bodu.

Předpokladem, když hovoříme o “rusofobii”, je, že se obáváme o osud Rusů. To je premisa, kterou rozhodně sdílím. Obavy o Rusy sdílím. Sdílím obavy o ruskou kulturu.

Připomeňme si tedy akce, které v uplynulém roce způsobily Rusům a ruské kultuře největší škody. Stručně jich vyjmenuji deset.

Donucení nejkreativnějších a nejproduktivnějších Rusů k emigraci. Ruská invaze na Ukrajinu způsobila, že Rusko muselo opustit asi 750 000 Rusů, včetně těch nejkreativnějších a nejproduktivnějších. To je nenapravitelná škoda pro ruskou kulturu a je to výsledek ruské politiky.

Zničení nezávislé ruské žurnalistiky tak, že Rusové nemohou poznat svět kolem sebe. I to je ruská politika, která způsobuje nenapravitelné škody ruské kultuře.

Všeobecná cenzura a potlačování svobody slova v Rusku. Na Ukrajině si můžete říkat, co chcete, buď rusky, nebo ukrajinsky. V Rusku ne. Pokud se v Rusku postavíte s nápisem “ne válce”, budete zatčeni a velmi pravděpodobně uvězněni. Pokud se postavíte na Ukrajině s nápisem “ne válce”, bez ohledu na to, v jakém jazyce je, nic se vám nestane.

Rusko je země jednoho hlavního jazyka, kde toho můžete říci jen málo. Ukrajina je země dvou jazyků, kde si můžete říkat, co chcete. Když navštívíte Ukrajinu, lidé mi podávají zprávy o ruských válečných zločinech v obou jazycích - ukrajinsky nebo rusky, jak jim to vyhovuje.

Útok na ruskou kulturu formou cenzury školních učebnic, oslabování ruských kulturních institucí doma a ničení muzeí a nevládních organizací věnujících se ruské historii. To vše je ruská politika.

Poškození památky na Velkou vlasteneckou válku vedením útočné války v letech 2014 a 2022, čímž o toto dědictví připraví všechny budoucí generace Rusů. To je ruská politika. Ruské kultuře způsobila velké škody.

Degradace ruské kultury ve světě a konec toho, čemu se dříve říkalo “ruskij mir”, ruský svět v zahraničí. Dříve bylo na Ukrajině mnoho lidí, kteří se cítili přátelsky k Rusku a ruské kultuře. Tomu učinily konec dvě ruské invaze. Tyto invaze byly ruskou státní politikou.

Masové vyvražďování rusky mluvících obyvatel Ukrajiny. Ruská agresivní válka na Ukrajině zabila daleko více rusky mluvících lidí než jakákoli jiná akce.

Ruská invaze na Ukrajinu vedla k masové smrti ruských občanů bojujících jako vojáci v její agresivní válce. Přibližně 200 000 Rusů je mrtvých nebo zmrzačených. To je samozřejmě jednoduše ruská politika. Je to ruská politika posílat mladé Rusy umírat na Ukrajinu.

Válečné zločiny, trauma a pocit viny. Tato válka znamená, že generace mladých Rusů, těch, kteří přežijí, bude mít podíl na válečných zločinech a bude do konce života zahalena traumatem a pocitem viny. To je velká škoda pro ruskou kulturu.

Všech těchto škod Rusům a ruské kultuře dosáhla sama ruská vláda, většinou v průběhu posledního roku. Pokud bychom se tedy upřímně obávali poškození Rusů, jsou to některé z věcí, o kterých bychom měli přemýšlet. Ale možná nejhorší ruská politika vůči Rusům je ta poslední.

Trvalý výcvik nebo výchova Rusů k přesvědčení, že genocida je normální. Vidíme to na opakovaných tvrzeních ruského prezidenta, že Ukrajina neexistuje. Vidíme to v genocidních fantaziích v ruských státních médiích. Vidíme to v roce, kdy státní televize denně oslovuje miliony nebo desítky milionů ruských občanů. Vidíme to, když ruská státní televize prezentuje Ukrajince jako (...následuje dlouhý výčet označení, které zazněly v minulosti v ruské televizi, které tu nebudu parafrázovat kvůli pravidlům, nicméně ve videu je můžete slyšet).

Kdybychom se upřímně obávali škod na Rusech, zajímalo by nás, co ruská politika dělá Rusům.

Tvrzení, že Ukrajinci jsou "rusofobové", je dalším prvkem ruské nenávislné mluvy v ruské státní televizi. V ruských médiích se ona tvrzení o Ukrajincích mísí s tvrzením, že Ukrajinci jsou rusofobové.

Tak například ve výroku v ruské státní televizi, kde řečník navrhoval vyhubit všechny Ukrajince, bylo jeho zdůvodnění takové, že by měli být všichni vyhubeni, protože projevují "rusofobii".

Tvrzení, že (...stejný důvod pro vynechání jako výše), je pro Rusy špatné, protože je vychovává ke genocidě. Pro Ukrajince je však takové tvrzení samozřejmě mnohem horší.

Toto je fotografie, kterou jsem pořídil ve sklepě školy v Jahidne v Černihivské oblasti na Ukrajině. V Jahidném ruští okupanti drželi ve sklepě školy všechny obyvatele vesnice. Někteří lidé byli popraveni, jiní zemřeli vyčerpáním. Text zní "59 dětí"; tolik jich bylo mezi takto uvězněnými na velmi malém prostoru. V přízemí školy byly ruské graffiti opakující televizní propagandistická hesla, například že Ukrajinci jsou "dáblové".

Tím se dostávám ke svému druhému bodu. Pojem "rusofobie" je rétorická strategie, kterou známe z dějin imperialismu. Když impérium zaútočí, tvrdí, že je obětí.

Rétoriku, že Ukrajinci jsou jaksi "rusofobové", používá ruský stát k ospravedlnění útočné války. Jazyk je velmi důležitý. Nejdůležitější je však kontext, v němž je používán.

Toto je kontext: ruská invaze na samotnou Ukrajinu, ničení celých ukrajinských měst, popravy ukrajinských místních představitelů, nucené deportace ukrajinských dětí, vysídlení téměř poloviny ukrajinského obyvatelstva, zničení stovek nemocnic a tisíců škol, záměrné cílené odpojování dodávek vody a tepla v zimním období. Takový je kontext. To je to, co se skutečně děje.

V tomto kontextu se používá termín "rusofobie", aby se prosadilo tvrzení, že imperiální mocnost je obětí, i když imperiální mocnost, Rusko, vede krutou válku. To je historicky typické chování.

Imperiální mocnost dehumanizuje skutečnou oběť a tvrdí, že je obětí. Když se oběť (v tomto případě Ukrajina) postaví proti tomu, aby byla napadána, vyvražďována, kolonizována, říše tvrdí, že chtít být ponechán v klidu je nerozumné, nemocné. To je ona "fobie".

Toto tvrzení, že oběti jsou nepřítelny, že jsou "fobické", že mají "fobii", má odvést pozornost od skutečné zkušenosti obětí v reálném světě, která je samozřejmě zkušeností s agresí, válkou a zvěrstvy.

Termín "rusofobie" je imperiální strategií, jejímž cílem je změnit téma ze skutečné války a agrese na pocity agresorů, a tím potlačit existenci a zkušenost lidí, kteří jsou nejvíce poškozeni.

Imperialista říká: “Jsme tu jen my. My jsme skutečné oběti. A naše ublížené pocity se počítají víc než životy ostatních lidí.”

Nyní mohou být a budou válečné zločiny Ruska na Ukrajině posuzovány podle ukrajinského práva, protože se odehrávají na ukrajinském území, a podle mezinárodního práva. Pouhým okem vidíme, že jde o útočnou válku, zločiny proti lidskosti a genocidu.

Použití slova “rusofobie” v tomto prostředí, tvrzení, že Ukrajinci jsou duševně nemocní, a nikoli že zažívají zverstvo, je koloniální rétorika. Slouží jako součást širší praxe nenávistných projevů. Proto je toto zasedání důležité: pomáhá nám vidět genocidní nenávistné projevy Ruska.

Myšlenka, že Ukrajinci trpí nemocí zvanou “rusofobie”, je používána jako argument k jejich zničení, stejně jako argumenty, že jsou škůdci, paraziti, satanisté atd.

Tvrzení, že jste oběť, když jste ve skutečnosti agresor, není obrana. Je to vlastně součást trestného činu. Nenávistné projevy namířené proti Ukrajincům nejsou součástí obrany Ruské federace nebo jejích občanů. Je součástí zločinů, které ruští občané páchají na ukrajinském území.

V tomto smyslu našel ruský stát svoláním tohoto zasedání nový způsob, jak se přiznat k válečným zločinům.

Děkuji vám za pozornost.“

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)